

Nú verði eg neyðtíkin

ÁLOPIN Eina náttina í oktober í fjør leyp ein maður á eina 21 ára gamla kvinnu og ætlaði at neyðtaka hana. Tað vóru sterkar kenningar upp á spæl, tá ið hon skuldi mæta álopsmanninum aftur í rættinum mánadagin. Nú greiðir hon frá síni søgu, hvussu hon upplivdi álopið, hvussu bangin hon var aftan á, og hvussu hon fekk lagt tað ringasta, ein kvinna kann vera út fyri, aftur um seg

Leo Poulsen

Tað var eina nátt í oktober 2011, at hon varð útsett fyri nærsum tí ringasta, ein kvinna kann koma út fyri: Neyðtøkuroynd.

- Eg hevði sæð hann gingið nakað framman fyri meg, men hevði mist hann úr eygsjón. Tá eg so kom longur niðan eftir gøtuni, kom hann líkasum inn frá síðuni og spurdi, um hann kundi lána telefonina. Hetta játtaði eg. Hann stóð so og fonglaðist við telefonina, sum dugdi hann ikki at nýta hana, so eg bjóðaði mær til at hjálpa.

Tað sigur ein 22 ára gomul kvinna, sum vit hava valt at

kalla Anna, ið er ein av fimm kvinnum og gentum, sum ein nú 20 ára gamal maður hevði roynt at neyðtikið.

- Knappliga og utta ávaring skumpaði hann meg um koll niður í eina litla veit við síðuna av gøtuni. Hann stakk hondina inn um blusuna og byrjaði at føla upp á meg. Tað gingu nøkur sekund, áðrenn eg rættiliga fataði, hvat hendi. Tú hugsar altíð, at slíkt kann ikki henda fyri teg, og als ikki í Føroyum, sigur Anna.

Tað kendist sum ein ævinleiki fyri 22 ára gomlu kvinnuna, og allar smálutir minnst hon ikki aftur.

- Eg gjørdist ovfarin og

hugsaði, um hetta var ein joke. Eg reageraði instinktivt og bardist ímóti av øllum alvi. Eg bað hann gevast, eg spurdi, hvat hann gjørdi og eg bannaði eftir honum, sigur Anna.

Tey eru onkusvegna rullað runt, tí knappliga lógu tey á gøtuni.

- Eg føldi tað, sum var hann alla tíðina oman á mær, og eg bað hann fleiri ferðir fara av mær og gevast. Einaferð sat hann oman á mær, og helt hendurnar hjá mær fóstum. Eg fekk ikki flutt meg, eg fekk einki gjørt, og tá hugsaði eg: Nú verði eg neyðtíkin, sigur Anna.

Í ørviti

Neyðtøkumaðurin royndi fleiri ferðir at fáa buksur og trussur niður um á kvinnuni, men tað eydnaðist henni hvørja ferð at fáa hálað alt upp aftur.

- Eg royndi at berjast alt, eg var ment. Eg hugsaði, at hann var jú ikki so stórur og sterkur, men tað hevur hann verið kortini, tí eg megnaði ongantið at fáa hann av mær, hóast eg roytti hann í hárið og bað hann fara av mær, sigur Anna.

Einar tvær, triggjar ferðir hevði neyðtøkumaðurin fingrarnar uppi í henni.

- Langt um leingi kom eg í tankar um at rópa um hjálp,

og eg so gjørdi. Tá koyrði hann hondina fyri munnin á mær, so eg fekk mold og grús í munnin. Men tað var eins og hann raknaði við tá, og umsiðir fór hann av mær, sigur Anna.

Hon kom á føtur, og rópti eftir honum, hvar telefonin var.

- Eg veit ikki hví, hetta var mín fyrsti tanki. Hann rætti telefonina fram ímóti mær og tók so hondina aftur. Hetta gjørdi hann nakrar ferðir, til eg fekk rykt telefonina til mín, sigur Anna.

Eftir hetta tók maðurin til beins oman móti SMS.

- Eg var sjálvandi skelkað,

og klæðini vóru hultur til bultur, skitin og tvitin og full av mold og grúsi. Eg hugsaði, at tað var undarligt at hann ikki rann avstað beinanvegin, og eg var ovfarin aftaná, at eg ikki rann avstað, tá eg var sloppin leys. Men eg var so skelkað og ørkymlað, at eg kláraði ikki at hugsa klárt, sigur Anna.

Hon ringdi so til vinkonuna, hon hevði fylgst við og segði við hana, at onkur helst hevði roynt at neyðtikið hana.

- So í ørviti var eg tá, at eg var ikki vís í, hvat var hent. Eg skilti einki, sigur 22 ára gamla kvinnan.